

30 Μαρτίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 591/87)

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 592/87)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 593/87)

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΜΕΝΑΡΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 594/87)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΗΛΙΑ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 595/87)

ΖΩΗ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 596/87)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΗ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 597/87)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 758/87)

v.

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΠΕΓΕΙΑΣ ΚΑΙ/Ή ΤΟΥ
ΕΠΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΠΕΓΕΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 591/87, 592/87, 593/87, 594/87, 595/87, 596/87, 597/87, 758/87).

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας και αιτιολογίας σε συνδυασμό με πλάγη — Νομολογιακές αρχές — Περιστάσεις στοιχειοθέτησης των λόγων ακυρώσεως σωρευτικά στην κριθείσα περίπτωση, όπου αποφασίστηκε από τους καθ' ων η

αίτηση να χορηγήσουν στον κάθε ένα από τους αιτητές άδεια χρήσεως 20 ομπρέλων και 20 κρεβατιών θαλάσσης στην παραλία.

5 Οι αιτητές προσέβαλαν την αλλοίωση ή κατάργηση των αδειών τους για χρήση της παραλίας του Κόλπου των Κοραλλίων στην Πάφο.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας τις επίδικες αποφάσεις, αποφάσισε ότι:

10 Τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας, που έγινε στις 2/7/1987 και που έλαβαν τις υπό κρίσιν αποφάσεις, αναφέρουν τα εξής:

15 "β. Οι άδειες που θα δοθούν σε κάθε ενδιαφερόμενο, θα διαλαμβάνουν μόνο 20 κρεβατάκια θαλάσσης και 20 ομπρέλλες." Από το πιο πάνω πρακτικό, συνάγεται ότι οι καθ' ων η αίτηση, παρέλειψαν να κάνουν την δέουσα έρευνα για την κάθε μία υπόθεση χωριστά και επίσης παρέλειψαν να δώσουν οποιαδήποτε αιτιολογία σχετικά με
20 την κάθε αίτηση που είχαν ενώπιόν τους. Είναι φανερό ότι οι καθ' ων η αίτηση, δεν έκαναν την δέουσα έρευνα, με αποτέλεσμα κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης πράξης, να ευρίσκονται και/ή να τελούν εν πλάνη περί τα πράγματα και/ή το Νόμο.

25 Επί του θέματος της αιτιολογίας, η θέση της νομολογίας, είναι ότι η αιτιολογία μιάς διοικητικής απόφασης, πρέπει να είναι σαφής, δηλαδή τα συγκεκριμένα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η απόφαση, πρέπει να αναφέρονται ειδικώς, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Η αρχή, έχει νομολογιακά καθιερωθεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

30 Στην προκείμενη περίπτωση, η απόφαση εκδόθηκε από συλλογικό όργανο και είναι δυσμενής για τα συμφέροντα των αιτητών και οι καθ' ων η αίτηση, όφειλαν να παραθέσουν στην απόφασή τους, επαρκή αιτιολογία, πράγμα το οποίο δεν έκαναν.

35 *Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

40 *Choraitis v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1067,*

Stavrou v. Republic (1987) 3(B) C.L.R. 725,

Facontis v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 1516.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας να χορηγήσει στους αιτητές άδειες για ομπρέλλες και κρεββάτια, στην παραλία του κόλπου των Κοραλλίων, σε άλλο σημείο της παραλίας, από εκείνο που χρησιμοποιούσαν προηγουμένως. 5

Γ. Στυλιανίδης για Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές. 10

Λ. Κυθραιώτης για Γ. Ομήρου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Λ. Κυθραιώτης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος, στην Υπόθεση Αρ. 594/87. 15

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές αυτές συνεκδικιάστηκαν, επειδή παρουσιάζουν κοινά πραγματικά και νομικά σημεία. Οι αιτητές στις προσφυγές 591/87, 593/87, 594/87, 595/87 και 597/87, ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας, με την οποία τους χορήγησαν άδεια για ομπρέλλες και κρεββάτια, στην παραλία του Κόλπου των Κοραλλίων, σε άλλο σημείο της παραλίας, από εκείνο που χρησιμοποιούσαν προηγουμένως. 20

Οι αιτητές στις προσφυγές 592/87 και 596/87, ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας, με την οποία απέρριψαν την αίτησή τους, για χρήση της παραλίας στον Κόλπο των Κοραλλίων. 25

Ο αιτητής στην προσφυγή 758/87, ζητά την ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας, διότι περιόρισαν την άδεια του αιτητή στη χρήση μόνο 20 ομπρελλών και 20 κρεβατιών. 30

Οι αιτητές στις προσφυγές 591/87, 593/87, 594/87, 595/87 και 758/87, χρησιμοποιούσαν την παραλία στον Κόλπο των Κοραλλίων, για ενοικίαση ομπρελλών, κρεβατιών και ειδών θαλασσίων αθλημάτων, κατόπιν σχετικής άδειας από την τότε Αρμόδια Αρχή που ήταν ο Έπαρχος Πάφου, ενώ οι αιτητές στις προσφυγές 592/87 και 596/87, ήταν χρήστες της παραλίας στον Κόλπο των Κοραλλίων, για ενοικίαση ομπρελλών και κρεβατιών, χωρίς τη σχετική άδεια από την τότε Αρμόδια Αρχή που ήταν ο Έπαρχος Πάφου. 35 40

Με την ψήφιση του Νόμου Περί Προστασίας της Παραλίας

(Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (21/87), αντικαταστάθηκε ως Αρμόδια Αρχή η "Οικεία Αρχή Τοπικής Διοικήσεως", αντί του Επάρχου. Με το άρθρο 4, διατυπώθηκε επιφύλαξη με την οποία κατοχυρώθηκαν οι χρήστες της παραλίας, για την περίοδο η
5 οποία λήγει την 31.12.89, υπό την έννοια ότι οι καθ' ων η αίτηση, θα όφειλαν συμφώνως της ως άνω πρόνοιας, να δώσουν προτεραιότητα για την ανανέωση αδειών ή τη χορήγηση αδειών, σε όσους χρησιμοποιούσαν συγκεκριμένα σημεία της παραλίας στο παρελθόν. Το άρθρο 4 του Νόμου 21/87, έχει ως ακολούθως:

10

"4.(1) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πας όστις είχε την εκμετάλλευσιν οιοιδήποτε μέρους της παραλίας δυνάμει αδείας αρμοδίας αρχής εκδοθείσης προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου, καθώς επίσης
15 παν έτερον πρόσωπον το οποίον τη ικανοποιήσει της οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως, εχρησιμοποιεί οιοιδήποτε μέρος της παραλίας διά τους σκοπούς της παραγράφου (γ) του άρθρου 5 του βασικού νόμου, ως αυτή τροποποιείται διά του άρθρου 2(β) του παρόντος Νόμου, δύνανται, τη
20 υποβολή αιτήσεως, ουχί αργότερον της 30ης Σεπτεμβρίου 1987 να ζητήσωσι παρά της οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως την χορήγησιν της προβλεπομένης εις την ως προειρηται παράγραφον αδείας.

25

(2) Οιαδήποτε άδεια χορηγούμενη δυνάμει του παρόντος άρθρου ισχύει διά τρία έτη από της ημερομηνίας εκδόσεως ταύτης και εν πάση περιπτώσει εκπνέει την 31ην Δεκεμβρίου, 1989.

30

(3) Οιαδήποτε άδεια χορηγούμενη δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν δημιουργεί ή μεταβιβάζει εις τον κάτοχον αυτής οιοιδήποτε έτερον δικαίωμα, προνόμιον, συμφέρον ή έτερον πλεονέκτημα επί του μέρους της παραλίας του οποίου έχει την εκμετάλλευσιν ή χρήσιν".

35

40

"5.(γ) Ουδείς άνευ επηρεασμού της κοινής χρήσεως της παραλίας της ελευθέρας διακινήσεως επ' αυτής ή προσβάσεως προς αυτής, θα τοποθετή ή επιτρέπη εις έτερον να τοποθετή επί ταύτης τράπεζας, καρέκλας, κρεβατάκια, ομπρέλλας, ειδη θαλασσίων αθλημάτων ή έτερα αντικείμενα, προς ενοικίασιν ή άλλως πως εκμετάλλευσιν τούτων, άνευ αδείας της οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως και εις τοιούτο μέρος και υπό τοιούτους όρους, περιλαμβανομένου του καθορισμού ανωτάτων ορίων τιμών διά τα υπό των αδειούχων προσφερομένας υπηρεσίας, ως ήθελον καθορισθή."

Όπως φαίνεται από το άρθρο 5(1)(γ) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 21/87, οι λόγοι για τους οποίους η Αρχή μπορεί να αρνηθεί την έκδοση της άδειας, είναι ο επηρεασμός της κοινής χρήσεως της παραλίας και της ελεύθερης διακίνησης επ'αυτής ή πρόσβασης προς αυτή, δηλαδή εάν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος.

5

Ο κυριότερος νομικός λόγος των προσφυγών, είναι ότι υπάρχει παντελής έλλειψη δικαιολογίας, ούτως ώστε να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας.

10

Τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πέγειας, που έγινε στις 2/7/1987 και που είναι το Τεκμήριο 3 και που έλαβαν τις υπό κρίσιν αποφάσεις, αναφέρουν τα εξής:

15

"β. Οι άδειες που θα δοθούν σε κάθε ενδιαφερόμενο, θα διαλαμβάνουν μόνο 20 κρεβατάκια θαλάσσης και 20 ομπρέλλες." Από το πιο πάνω πρακτικό, συνάγεται ότι οι καθ' ων η αίτηση, παρέλειψαν να κάνουν τη δέουσα έρευνα για την κάθε μια υπόθεση χωριστά και επίσης παρέλειψαν να δώσουν οποιαδήποτε αιτιολογία σχετικά με την κάθε αίτηση που είδαν ενώπιόν τους. Είναι φανερό ότι οι καθ' ων η αίτηση, δεν έκαναν την δέουσα έρευνα, με αποτέλεσμα κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης πράξης, να ευρίσκονται και/ή να τελούν εν πλάνη περί τα πράγματα και/ή το Νόμο.

20

25

Η επί του θέματος της αιτιολογίας, η θέση της νομολογίας, είναι ότι η αιτιολογία μιας διοικητικής απόφασης, πρέπει να είναι σαφής, δηλαδή τα συγκεκριμένα γεγονότα επί των οποίων βασίζεται η απόφαση, πρέπει να αναφέρονται ειδικώς, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Η αρχή, έχει νομολογιακά καθιερωθεί σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου (βλ. *Χωραϊτής ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 C.L.R. 1067, *Σταύρου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 C.L.R. 725 και *Φακοντής ν. Δημοκρατίας* (1987) 3(C) C.L.R. 1516).

30

35

Στην προκειμένη περίπτωση, η απόφαση εκδόθηκε από συλλογικό όργανο και είναι δυσμενής για τα συμφέροντα των αιτητών και οι καθ' ων η αίτηση, όφειλαν να παραθέσουν στην απόφασή τους, επαρκή αιτιολογία, πράγμα το οποίο δεν έκαναν.

40

Για τους πιο πάνω λόγους, οι προσφυγές επιτυγχάνουν και οι αποφάσεις των καθ' ων η αίτηση, ακυρώνονται χωρίς έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.